

V Praze, 13. března 2012

Skupina Plastic People na Velikonoce oživí Pašijové hry. Jako host vystoupí Filip Topol.

úterý 3. dubna, 20.00 hudba

The Plastic People of the Universe & Komorní filharmonie Pardubice & Filip Topol - Pašijové hry velikonoční

Divadlo Archa uvede v úterý 3. dubna v obnovené podobě Pašijové hry velikonoční. Tuto legendární rockovou operu zahraje skupina The Plastic People of The Universe ve zcela novém aranžmá a poprvé společně s Komorní filharmonií Pardubice pod vedením dirigenta Marko Ivanoviče.

Pašijové hry velikonoční začaly vznikat na podzim 1977. Když Vratislav Brabenec přišel s dokončeným libretem Pašijových her, skupina The Plastic People of the Universe se rychle rozhodla pro jeho zhudebnění. Hudební stránka Pašijových her velikonočních byla pro Milana Hlavsu velkou výzvou - dosud skládal téměř výhradně krátké rockové písně. Pašijové hry jsou daleko propracovanější a komplexnější, u jejich vzniku ovšem nestála idea stvořit náročné umělecké dílo, ale spíš myšlenka oživení lidových tradic pašijových her. Pašije byly dokončeny a nazkoušeny během zimy. Pečlivě utajovaná koncertní premiéra proběhla 22. dubna 1978 u Václava Havla na Hrádečku a sestava The Plastic People se pro tento projekt rozrostla na deset členů. Zvukový záznam Pašijí, pořízený "studiově" v domácích podmínkách Havlova Hrádečku, byl nejprve šířen jako samizdat na magnetofonovém pásku spolu s textovou a obrazovou přílohou. Roku 1980 vyšla nahrávka pod názvem Passion Play u kanadské firmy Boží Mlýn, založené Paulem Wilsonem a byla posléze s velkým ohlasem vysílána celoplošnou kanadskou rozhlasovou stanicí CBC.

Po roce 1989 byly Pašije několikrát zahrány živě mimo jiné i v Divadle Archa společně se skupinou Agon Orchestra. Naposledy byly v Arše uvedeny v březnu 2005.

The Plastic People prošli od roku 1978 řadou personálních změn; ta nejsmutnější nastala v lednu 2001 smrtí Milana Hlavsy. Z desetičlenné sestavy, která Pašije hrála v roce 1978, se obnoveného provedení zúčastnila polovina hudebníků. K nejzřetelnějším změnám došlo u vokálních partů. Pavel Zajíček, jehož hlas tehdy dominoval, se tentokrát objevil jen v úvodu a závěru, jeho party částečně převzali Ludvík Kandl a Jiří Kabeš. Jaroslava Ungera v roli Ježíše v Kázání na hoře nahradila Eva Turnová.

Po čtyřiatřiceti letech provede skupina Pašijové hry, tentokrát poprvé společně s Komorní filharmonií Pardubice pod taktovkou dirigenta a skladatele soudobé hudby Marko Ivanoviče. Dojde k přeobsazení partů a zcela novému aranžmá. Speciálním hostem večera bude Filip Topol

Aktuální sestava Plastic People

Vratislav Brabenec (saxofony, zpěv), Josef Janíček (klávesy, tahací harmonika, zpěv), Joe Kararafiát (kytary, zpěv), Jiří Kabeš (viola, zpěv), Eva Turnová (basová kytara, zpěv), Jaroslav Kvasnička (bicí).

Divadlo Archa, o.p.s.

Na Poříčí 26, 110 00 Praha 1, Czech Republic / tel. +420 221 716 111, fax +420 221 716 666 / archa@archatheatre.cz, www.archatheatre.cz
IČO 26723000, DIČ CZ-26723000 / Bankovní spojení: ČSOB – Pobočka Praha, Na Poříčí 24, Praha 1, č. ú. 182355717/0300
Member of IETM – international network for contemporary performing arts

The Plastic People of the Universe & Komorní filharmonie Pardubice & Filip Topol, šéfdirigent Marko Ivanović
Pašijové hry velikonoční

3. 4. 2012 od 20.00 PRAHA, Divadlo Archa

The Plastic People of the Universe & Komorní filharmonie Pardubice
Pašijové hry velikonoční, dále vystoupí Filip Topol
šéfdirigent Marko Ivanović

The Plastic People Of the Universe vznikli v roce 1968 a jejich tvorba, ovlivněná v začátcích zejména americkými Velvet Underground, Captainem Beefheartem či Frankem Zappou se stala během doby jednou z nejoriginálnějších na nejen české rockové scéně. Skupina se nedala přimět k ústupkům a kompromisům z tehdejšího režimem, což je připravilo o profesionální licenci a přivádělo stále více komplikací s úřady. Systematická perzekuce vyvrcholila v roce 1976 uvězněním několika členů. Skupina opozičních intelektuálů v čele s Václavem Havlem zorganizovala kampaň na jejich podporu a propuštění, která vyvrcholila v lednu 1977 Chartou 77. Tak se stala rock'n'rollová skupina podnětem k semknutí demokratické opozice všech směrů, jaké nemělo v tehdejších komunistických zemích obdoby. Hudebníci se sbližují s Václavem Havlem, natáčejí na jeho chalupě na Hrádečku dvě ze svých poloprofesionálních ilegálních nahrávek, na jednu z nich vůdce disentu a budoucí prezident vybírá texty. Po celou dobu si skupina udržuje jasnou uměleckou vizi a hudebně se vyvíjí k nezaměnitelnému výrazu, který si získává uznání po celém světě, kam se jejich nahrávky často dobrodružnými konspiračními cestami dostávají. Část členů souboru so získává na začátku devadesátých let renomé po Evropě a v USA jako Půlnoc - kapela, která měla v základu východiska PPU.

Komorní filharmonie Pardubice

Komorní filharmonie Pardubice patří mezi špičkové české orchestry. Svým obsazením je menším symfonickým tělesem haydnovsko-mozartovského typu. Jako jediný profesionální orchestr Pardubického kraje má nezastupitelnou roli v hudebním životě tohoto regionu. V Pardubicích pořádá abonentní cykly, koncertuje v dalších městech kraje i celé republiky.

Pravidelně se účastní nejvýznamnějších festivalů v České republice, jakými jsou Mezinárodní hudební festival Pražské jaro, Smetanova Litomyšl, Janáčkův máj Ostrava, Mezinárodní hudební festival Český Krumlov, Conventus Moraviae, Moravský podzim Brno, Festival duchovní hudby Olomouc, Hudební slavnosti Emy Destinové České Budějovice či Talichův Beroun. Tradičně spolupracuje s Konzervatoří Pardubice a s Akademií múzických umění v Praze.

Komorní filharmonie byl založena v roce 1969. Jejím prvním šéfdirigentem byl dnes světoznámý dirigent Libor Pešek, pod jehož vedením orchestr brzy získal pozoruhodnou uměleckou úroveň. Na uměleckém růstu orchestru se podíleli také další šéfdirigenti - Libor Hlaváček, Petr Altrichter, Bohumil Kulínský, Petr Škvor, Róbert Stankovský a Leoš Svárovský. Od roku 2009 stojí v čele orchestru šéfdirigent Marko Ivanović.

Komorní filharmonie spolupracovala a účinkuje s významnými dirigenty světového jména v čele s Jiřím Bělohlávkem, Marcem Armiliatem a Marrisem Jansonsem; u dirigentského pultu se však vystřídali i další významní čeští i zahraniční dirigenti: Josef Vlach, Vladimír Válek, František Vajnar, Jiří Stárek, Ondřej Kukal, Petr Vronský, Jaroslav Krček, Albert Rosen, István Dénes, Emin Chačaturjan, Juozas Domarkas, Arnold Katz, Gérard Oskamp, Martin Lebel, Hilary Griffiths, Peter Feranec a mnozí další.

Stejně tak se s orchestrem představila plejáda špičkových sólistů, např. klavíristé Lazar Berman, Ivan Moravec, Eugen Indjic, houslisté Vladimír Spivakov, Josef Suk, Václav Snítíl, houslistka Isabelle van Keulen, kytarista Angel Romero, kytaristka Maríá Isabel Siewers, trumpetista Ludwig Güttler, hornisté Peter Damm, Herrmann Baumann, Zdeněk Tylšar, pěvkyně Helen Donath, Dagmar Pecková a řada dalších vynikajících umělců.

Komorní filharmonii znají posluchači v mnoha významných koncertních sálech v Evropě i zámoří. Z prestižních evropských pódíí jmenujme např. Concertgebouw v Amsterdamu, Festspielhaus v Salcburku, sál Spolku přátel hudby (Musikverein) ve Vídni, Meistersingerhalle v Norimberku, oba hlavní mnichovské sály (Herkulesaal, Philharmonie im Gasteig), Casino v Basileji, Auditorium v Dijonu, Hudební a kongresový palác ve Štrasburku či Auditorium v Barceloně. Komorní filharmonie je příležitostně zvána k operním projektům (Teatro La Scala Piccola a operní sály ve Španělsku). Hraje často i v pražském Rudolfinu a ve Smetanově síni Obecního domu. Mimo Evropu koncertovala v řadě míst Japonska a absolvovala rozsáhlé turné po Spojených státech amerických. Komorní filharmonie má na svém kontě desítky úspěšných nahrávek pro domácí i zahraniční hudební vydavatelství. Základem dramaturgie je tvorba klasicismu, nechybí však ani hudba baroka, romantismu a díla autorů 20. století. Komorní filharmonie Pardubice je oceňována pro stylovost interpretace a mimořádnou kvalitu orchestrálního zvuku.

Marko Ivanović, pražský rodák (1976), je v pořadí již osmým šéfdirigentem ve více než čtyřicetileté historii Komorní filharmonie Pardubice. Pro svůj první šéfovský post u statutárního profesionálního orchestru je vybaven jako málokdo. Především má bohaté zkušenosti s orchestrální praxí. Dirigoval už většinu předních českých orchestrů, poznali ho posluchači v zahraničí, mimo jiné i v Japonsku. Na Akademii múzických umění ovšem nestudoval pouze dirigování (jeho učiteli v tomto oboru byli Radomil Eliška a Jiří Bělohlávek), ale byl rovněž žákem Václava Riedlbaucha v oboru skladba. Jako skladatel se prezentoval mimo jiné Předehtou na rozloučenou, Šílcovou ranní suitou, operou Dívka a smrt, komorní tvorbou a především spoustou hudby scénické a filmové. Kompozic v této sféře už má úctyhodné množství a užitě hudbě se věnuje i teoreticky a pedagogicky jako externí pedagog pražské AMU. V současné době dokončuje operu, kterou u něj objednalo Národní divadlo. Ivanovićova tvorba zazněla na mnoha místech Evropy, v nejednom případě i na závažných festivalových pódíích, jako je u nás například Maraton soudobé hudby - Praha, festivaly Mladá Praha a Třídění, ve světě pak bratislavské Dny soudobé hudby, prestižní světoznámé festivaly Wien Modern, Europe Young Classic-Berlín, anebo festivaly v Budapešti, v Kolíně nad Rýnem, v Katovicích, v Barceloně a na řadě dalších míst. Marko Ivanović zároveň patří k vynikajícím praktikům v oblasti úprav, a to zdaleka ne pouze hudby tzv. vážného oboru, ale i dalších žánrů.

Vedle svého šéfovského postu v Pardubicích je Marko Ivanović dirigentem řady dalších produkcí, a to i v repertoáru méně tradičním. V pražském Národním divadle se například významně (dirigentsky, ale i aranžérsky) podílel na inscenaci Šlitrovy a Suchého opery Dobře placená procházka. Pro stejnou instituci také hudebně nastudoval a i nadále diriguje opakovaně oceňovanou operu-proces Zítř se bude... autorské dvojice Březina-Nekvasil. Vedle významných koncertů své první šéfovské sezony v čele Komorní filharmonie (mimo jiné s ní nastudoval Beethovenovu Devátou symfonii a Dvořákovu duchovní kantátu Stabat mater) patří k nejvýznamnějším počínům Marka Ivanoviče i jeho první účast v hlavní koncertní řadě mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro, kde vystoupil s velkým úspěchem se Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK. Připomeňme i jeho aktivity v oblasti hudební propagace. Velkou oblibu získaly jeho koncerty pro mládež, jejichž cykly probíhaly několik let při České filharmonii. Své zkušenosti v této oblasti uplatňuje i u Komorní filharmonie Pardubice, a to jak formou koncertů pro rodiče s dětmi, tak koncertů pro starší žáky a studenty.

Filip Topol

Jméno Filip Topol je navždy spojeno se skupinou Psí vojáci, která se po více jak 30 letech činnosti rozpadla v roce 2011. Topolova skladba Žiletky inspirovala i stejnojmenný film, k němuž složil filmovou hudbu a zároveň hrál hlavní roli. Kromě skládání filmové hudby napsal několik knih. Filip je také autorem několika novel, například Karla Klenotníka Cesta na Korsiku, Mně 13, Zápisky milencovy.

Užitečné odkazy:

www.plasticpeople.cz

www.kfpar.cz

Foto pro tisk: <http://dl.dropbox.com/u/534498/PPU%20foto.zip>

www.archatheatre.cz

www.rock-jazz.cz

Vstupenky za 390,- / 490 Kč v den koncertu jsou v předprodeji v pokladně Divadla Archa a on-line na www.archatheatre.cz.

Informace pro média a novinářské akreditace:

Divadlo Archa
Pavlína Svatoňová
pavlina.svatonova@archatheatre.cz
+420 739 077 956

Romek Hanzlík
amp@atlas.cz
+420 602319505
www.rock-jazz.cz